

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 29 września 2023 r.

DIH-4.707.19.2023.BP

DECYZJA DIH 4.19.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Sportroom sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Łodzi od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 55/2023 z dnia 20 lipca 2023 r. (sygnatura: WN.8361.152.2023), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 kwietnia 2023 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm. zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”), Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „*Małopolskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę (...) zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 168, zwanej dalej „*ustawa o cenach*”). Przedmiotowe pismo Strona odebrała w dniu 11 kwietnia 2023 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 9 i 26 maja 2023 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, w sklepie (...), należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach 523 asortymentów produktów znajdujących się w ofercie handlowej. W stosunku do 47 produktów stwierdzono, że były opatrzone etykietami cenowymi na których uwidocznione były dwie ceny, z których w dniu 9 maja 2023 r. żadna z nich nie była ceną obowiązującą. Z dokumentacji zdjęciowej stanowiącej załącznik do protokołu kontroli wynika, że w przypadku 35 produktów jedna z cen była przekreślona, natomiast w przypadku 12 produktów żadna z cen nie była przekreślona. Kontrolowane produkty znajdowały się na sali samoobsługowej i były opatrzone informacją „*30% rabatu od ceny na metce**, **promocja dotyczy ostatnich sztuk*”. Aktualna cena uwzględniająca rabat była

naliczana w kasie od najniższej ceny umieszczonej na etykiecie. W toku kontroli ustalono, że rabat „-30%” obowiązywał od dnia 8 maja 2023 r. do dnia 23 maja 2023 r.

Powyższa nieprawidłowość stanowi naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach oraz § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 20022 r. poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli (...).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 20 czerwca 2023 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę (...) o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją (...), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1.500 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen towarów. Decyzja została odebrana w dniu 25 lipca 2023 r.

Pismem z dnia 8 sierpnia 2023 r., (wpływ w dniu 11 sierpnia 2023 r.) Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona podniosła, że:

- 1) *„Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Cena musi więc być uwidoczniiona w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. W ocenie skarżącego zarzuty kontrolujących będące podstawą nałożenia kary finansowej są natury subiektywnej i wyłącznie ich wewnętrzne przekonanie leży u podstaw nałożenia na skarżącego kary finansowej a nie zaś norma art. 4 ust. 1 powołanej ustawy. Cena prezentowana w promocji na ostatnie sztuki nie budziła wątpliwości ani personelu ani żadnego z klientów 3 z 4 kontrolowanego sklepu. Obowiązek, iż cena ostateczna powinna zostać uwidoczniiona na metce, nie wynika z ustawy o informowaniu o cenach. Z ustawy wynika, iż cena powinna zostać przedstawiona w sposób niebudzący wątpliwości. Informacja znajdująca się na plakacie wskazywała jednoznacznie, iż cena ostateczna zostanie pomniejszona o dodatkowe 30%. Przedsiębiorca w żaden sposób nie wprowadził konsumenta w błąd a konsument nie poniósł szkody, ponieważ w każdym przypadku cena była naliczana z korzyścią dla konsumenta. Taka prezentacja ceny odpowiada także obowiązkowi uwidaczniania ceny w miejscu sprzedaży.”*
- 2) *„(...) Przedsiębiorca nie był nigdy karany za podobne naruszenia a nieprawidłowości stwierdzone przez kontrolujących nie spowodowały żadnej szkody w interesie konsumentów. Okres obowiązywania promocji był bardzo krótki (kontrola rozpoczęła się następnego dnia po rozpoczęciu promocji) a cena towaru była określona. Nawet jeśli przyjąć hipotetycznie, że cena była określona nieprawidłowo, to nieprawidłowość ta była znikoma. Konsument bowiem miał możliwość poznania ceny w sposób jednoznaczny. W związku z powyższym należy stwierdzić, iż nałożenie kary finansowej w opisanym stanie faktycznym jest sankcją zbyt daleko idącą i nieproporcjonalną do naruszenia. Skarżący stoi na stanowisku, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki z art. 189f § 1 pkt 1 kpa*

mianowicie waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa niezwłocznie po powzięciu wiadomości, iż według kontrolujących zachodzi naruszenie ustawy o informowaniu o cenach. Przedsiębiorca od chwili kontroli nie stosuje również zakwestionowanych praktyk. W niniejszej sprawie zachodzą więc przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary finansowej.”

Strona wniosła o uchylene zaskarżonej decyzji i odstąpienie od nałożenia kary.

Pismem z 22 sierpnia 2023 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach przez cenę rozumie się wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Wymogi dotyczące uwidaczniania cen zawiera art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Cenę, cenę jednostkową oraz informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Ustalony stan faktyczny nie budzi wątpliwości, iż Strona dopuściła się naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen. Jak wynika z protokołu kontroli, na etykietach cenowych towarów objętych promocją widniały dwie ceny i żadna z nich nie była ceną w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy, czyli wartością wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar. Jak bowiem twierdzi Strona, cena była naliczana w kasie poprzez zastosowanie 30% rabatu od ceny najniższej widniejącej na etykiecie. Ceny uwidocznione na etykiecie nie dawały więc konsumentowi żadnej informacji na temat należności, jaką należy zapłacić za dany towar. Tym samym, chcąc wiedzieć jaka będzie cena za dany produkt konsument zmuszony był obliczyć tę cenę samodzielnie bądź też uzyskać informację w kasie. Należy zatem stwierdzić, że uwidaczniając cenę w przedstawiony powyżej sposób, naruszone zostały ustawowe wymogi zawarte w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, a więc, że cena musi być uwidoczniona w sposób jednoznaczny, nie budzący wątpliwości i umożliwiający porównanie cen.

Ustawowego wymogu uwidocznienia cen w sposób jednoznaczny, nie budzący wątpliwości i umożliwiający ich porównanie, nie spełnia również naliczenie rabatu w kasie. Konsument musi bowiem mieć wiedzę na temat ceny produktu jeszcze przed dokonaniem zakupu, informacja o cenie jest bowiem podstawowym czynnikiem, który ten proces warunkuje. Z tego też względu nie sposób uznać, aby samo naliczenie rabatu w kasie wypełniało ustawowy wymóg informowania o cenie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.2).

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z art. 1 dyrektywy

nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998) wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen.

Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W świetle powyższego, taki sposób uwidaczniania cen jaki jest zastosowany przez Stronę, powoduje, iż konsument nie ma należytej informacji na temat ceny oferowanego towaru.

Z powyższego wynika, że stopień obowiązków w zakresie uwidaczniania cen należy uznać za znaczny.

W kwestii przesłanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy Organ stwierdza, iż Strona po raz pierwszy naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Organ nie zgadza się przy tym ze stanowiskiem Strony, iż podjęła ona działania naprawcze. Jak bowiem wynika z pisma Strony z dnia 3 lipca 2023 r. *„Po przeprowadzonej kontroli pracownicy sklepu skorygowali stwierdzone nieprawidłowości i przekreślili ceny regularne z metki pozostawiając uwidocznioną cenę niższą na wszystkich towarach.”* Organ zwraca uwagę, że naruszenie przepisów ustawy o cenach polegało na braku uwidocznienia na etykiecie ceny w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 w/w ustawy. Wspomniane przez Stronę przekreślenie cen nie konwaliduje stwierdzonego naruszenia, ponieważ konsument dalej jest pozbawiony informacji na temat jaka jest cena danego produktu, tj. jaką cenę będzie obowiązany zapłacić.

Prezes UOKiK postanowił również odnieść się do stanowiska Małopolskiego WIIH, który w decyzji stwierdził, że *„zaprzestanie prawa nastąpiło w części samoistnie, bowiem okres, w którym obowiązywało stosowanie 30% rabatu, upłynął przed zakończeniem kontroli”*. Małopolski WIIH uznał tym samym, że powyższa okoliczność mieści się w kategorii działań podjętych przez przedsiębiorcę celem złagodzenia lub naprawienia szkody. Prezes UOKiK nie zgadza się z takim podejściem. Protokół kontroli zawiera jednoznaczny zapis: *„W dniu 26.05.2023 r. ustalono, że rabat „-30%” obowiązywał w dniach od 8 do 25 maja 2023 r.”* Literalna wykładnia art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o cenach wyraźnie mówi o działaniach podjętych przez przedsiębiorcę, a więc nie sposób uznać, aby wpływ promocji mieścił się w tej kategorii, bowiem wygaśnięcie promocji nie jest działaniem, lecz faktem od niego niezależnym. Po drugie, nie sposób uznać, aby wygaśnięcie promocji miało na celu złagodzenie lub naprawienie szkody. Tym samym, nietrafne jest stanowisko organu I instancji, który powyższą okoliczność wziął pod uwagę przy ustalaniu przesłanki dotychczasowego postępowania. Prezes UOKiK zwraca przy tym uwagę, że zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 przesłanką wymiaru kary jest dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków.

Kwestia działań podejmowanych przez przedsiębiorcę jest więc jednym z elementów składających się na przesłankę dotychczasowego postępowania. Niezależnie od powyższego Prezes UOKiK zwraca uwagę, że wiedzę o zakończeniu promocji kontrolujący uzyskali od kierownika sklepu. Takiej wiedzy nie mieli natomiast konsumenci, tym bardziej, że w Sali sprzedażowej widniała informacja o promocji, zaś z protokołu kontroli nie wynika, aby po zakończeniu promocji powyższa informacja została usunięta.

Organ zwraca przy tym uwagę, że przedsiębiorca prowadzi działalność od roku 2013, a więc powinien legitymować się znajomością obowiązujących przepisów, tym bardziej, że kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia. Między doręczeniem zawiadomienia (11 kwietnia) a rozpoczęciem kontroli (9 maja) upłynął blisko 1 miesiąc, co stanowi okres wystarczający do zapoznania się z wymogami dotyczącymi ujawniania cen.

W przypadku przesłanki wielkości obrotu i przychodu przedsiębiorcy, Organ oparł się na oświadczeniu kontrolowanego o wielkości osiągniętego przychodu za rok 2022.

W przypadku przesłanki sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. Przesłanka ta nie jest spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej u przedsiębiorcy (...) w zakresie uwidaczniania cen nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Prezes UOKiK, stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ uchybienie jakiego dopuściła się Strona narusza interes konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. W kwestii znaczenia prawa do informacji o cenie należy odwołać się do implementowanej przez w/w ustawę dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom której preambuła (motyw 6) głosi, iż obowiązek podawania ceny sprzedaży oraz ceny jednostkowej przyczynia się znacząco do lepszego przekazywania informacji konsumentom, jako że najłatwiejszym i zarazem najlepszym sposobem jest umożliwienie konsumentom dokonania oceny i porównania cen produktów w sposób optymalny i tym samym dokonania świadomego wyboru na podstawie prostych porównań. Powyższe oznacza, że naruszenie jakiego dopuściła się Strona stanowi zagrożenie dla interesów

ekonomicznych konsumentów, a tym samym wyklucza możliwość uznania wagi naruszenia za znikomą.

Organ stoi również na stanowisku, iż nie została spełniona przesłanka usunięcia naruszenia prawa. Jak bowiem wynika z pisma Strony z dnia 3 lipca 2023 r. Strona poprzestała na przekreślaniu jednej z cen uwidocznionych na etykiecie. Takie działanie, jak już wykazano powyżej, nadal nie daje konsumentowi wiedzy na temat ceny jaką ma zapłacić za dany produkt. W tej kwestii Organ dokonuje zmiany ustaleń poczynionych przez Małopolskiego WIIH, który uznał, że Strona zaprzestała naruszania prawa.

Z powyższych względów, brak jest podstaw do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary na podst. art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Nie została również spełniona przesłanka zawarta w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Zdaniem Prezesa Urzędu brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Obowiązek informacyjny określony w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ma charakter przedumowny, czyli jest ograniczony w czasie do momentu zawarcia umowy z konsumentem. Strona tego obowiązku nie realizowała, co potwierdza np. wyjaśnienie z dnia 18 kwietnia 2023 r. zgodnie z którym: *„(...) – towary były oznaczone w sposób jednoznaczny – od ceny na metce nieprzekreślonej tj. niższej, obowiązującej naliczany był rabat w wysokości 30%. I w taki także sposób była naliczana ostateczna cena przy kasie.*” W przypadku obowiązku informacyjnego nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających

na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili sklep (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: *„Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia. Sąd podziela stanowisko organu, że w niniejszej sprawie nie można mówić o usunięciu skutków naruszenia prawa skoro (jak wynika z informacji przekazanych przez Skarżącą) tylko 22 konsumentów otrzymało brakujące uchwyty do grilla na 30 724 sztuk grilli sprzedanych konsumentom. Nie można więc uznać, aby Skarżąca usunęła skutki naruszenia prawa”*). Biorąc powyższe pod uwagę, nie sposób uznać, aby w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary na podst. art. 189f § 2 i 3 kpa.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji. Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu uznał, że decyzja Małopolskiego WIIH była prawidłowa. W konsekwencji organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 500 zł. Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
 4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 2021, poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie
3. a/a